

Runa Ādažu novada iedzīvotājiem Latvijas Neatkarības atjaunošanas 35. gadadienā.

Mīļie, novadnieki!

Kad pirmā siltā vasaras saule pavīd aiz mākoņa maliņas un kokos parādās spilgti zaļās krāsas, tad zinām, ka atkal pienācis tas laiks, kad uz saimes galda klājam balto galdaudu, pie krūts piespraužam sarkanbaltsarkano lentīti un ģimenes lokā, sēžot pie skaisti klātā svētku galda, atceramies dienu, kad mūsu Latvija atkal tapa brīva un tika pasludināta par neatkarīgu valsti. Tā ir diena, kad vēl vairāk novērtējam to, ka dzīvojam brīvā valstī un par to varam pateikties latviešiem, kas pirms 35 gadiem izšķirošā brīdī spēja pieņemt svarīgu un nozīmīgu lēmumu - lēmumu, kas mūsu ikdienu padarījis mierpilnu un gaišu.

Iespējams, kāds šobrīd pie sevis domā: "Kāpēc 4. maijs ir tik nozīmīgs datums?" vai "Kā tas nākas, ka Latvijai ir divas dzimšanas dienas?" Tautieši, kas pirms 35 gadiem šajā dienā stāvēja pie parlamenta ēkas ir lepni, ka Latvija var svinēt savu atdzimšanas dienu. Tā bija diena, kad atdzima ne tikai valsts, bet arī tās iedzīvotāji, jo galu galā - valsts bez tās iedzīvotājiem nevar pastāvēt. Uzplauka sirdis, dvēselēs iedegās patriotisma liesma, kura deg vēl aizvien tikpat stipri kā iepriekš. 1990. gadā Latvija nūdien nebija tāda kā šobrīd. Mēs bijām pakļauti padomju varai un brīvi izteikties un domāt nebija iespējams, kā to varam šodien. Mums bija jāpārkāpj pāri augstiem kalniem un jāstājas pretī bailēm, lai redzētu Latviju tādu, kāda tā ir šodien - neatkarīgu, stipru un varenu.

Neatkarība nav pašsaprotama lieta - tā nāk ar smagām kaujām, asiņainām uzvarām un drosmīgiem karavīriem, kuri ziedojuši savu dzīvību dzimtenei. Šie tēvzemes varoņi vēl joprojām ikdienas ir kopā ar mums un uzrauga, lai mēs mūsu pienākumu - sargāt un godāt Latvijas valsti - pildītu tikpat cieņpilni un lepni kā viņi. Brīvība - tā ir goda lieta, ko nevar atstāt novārtā un par to ir jāgādā katru mīļu brīdī, lai mēs, Latvijas pilsoņi, justos labi un droši savā valstī. Tāpēc mēs katru gadu šajā dienā, 4. maijā, visi vienoti sanākam kopā, lai godinātu Latviju un pateiktos tiem cilvēkiem, kuru dēļ šobrīd Latviju varam saukt par mūsu mājām.

Kamēr mēs šeit, Latvijā, svinam mūsu neatkarību, nedrīkstam aizmirst arī par netaisnību un naidu, kas mīt kaimiņvalstī Ukrainā. Tikai turoties kopā un atbalstot viens otru, mēs spēsim kļūdēt naidu mākoņus un palīdzēt Ukrainai atgūt viņu neatkarību, ko Ukrainas ļaudis, bezbailīgi cīnoties par savu valsti, ir pelnījuši tikpat ļoti kā mēs, jo Ukrainu tauta cīnās ne tikai par savas valsts, bet arī visas Eiropas drošību un ikviens ir pelnījis dzīvot drošā un suverēnā valstī.

Latvija - tās ir mūsu mājas. Mūsu pagātne, tagadne un nākotne. Lai gan kartē esam maza valsts, mūsu domas un darbi padara mūs lielus un varenus! Tikai roku rokā, plecu pie pleca, vienotā straumē, mēs varam Latviju celt saules gaismā un pārkāpt pāri visaugstākajiem kalniem, jo Latvija - tie esam mēs paši.

Mīļie, novadnieki!

Es vēlos jūs sveikt Latvijas Neatkarības atjaunošanas 35. gadadienā un vēlu mūsu Latvijai spožu un spēcīgu nākotni un cilvēkus, kas nekad nezaudē latvisko degsmi! Kā arī vēlos atgādināt, ka mēs katrs spējam darīt lielas lietas - tām tikai ir jānotic!

Priecīgus un ģimeniskus svētkus!

From: Emīlija Zvirbule <zvirbuleemilija28@gmail.com>

Sent: Monday, April 21, 2025 11:02 PM

To: Ādažu novada pašvaldība <dome@adazunovads.lv>

Subject: Mana uzruna 4. maijā, ja es būtu Ādažu novada domes priekšsēdētājs

Labdien!

Pielikumā pievienoju savu eseju “Mana kā Ādažu novada domes priekšsēdētāja uzruna Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienā”.

Vārds, uzvārds: Emīlija Zvirbule

Vecums: 17 gadi

Skola: Ādažu vidusskola, 10.C klase

Tālr. numurs: 20242452

E-pasts: zvirbuleemilija28@gmail.com

Ar cieņu,

Emīlija Zvirbule